

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

A NŐEGYLET A CSOKONAI-SZOBORÉRT

A Révkomáromi Protestáns Nőegylet 1992. március 19-én megtartott üléséről készült jegyzőkönyv a következőkről tett tanúbizonyságot: „Ez év április 26-án lesz 195 éve annak, hogy a magyar irodalom fénylő üstököse, Csokonai Vitéz Mihály először jött Komáromba és ez a nap sorsdöntő volt az ő rövid, szomorú életére, és így az egész magyar irodalomra is. Ebből az alkalomból, a Komáromi Protestáns Nőegylet ünnepélyesen gyűjtést hirdetett egy Csokonai-szobor felállítására Komáromban...”

Ezen az összejövetelen a Nőegylet vendége volt dr. Ferenczy Miklós dunaalmási orvos-lelkész, több Csokonai, illetve Lilla életével kapcsolatos könyv írója. Ez alkalommal is vetítéssel egybekötött színes előadást tartott munkásságáról. Az előadás végén a 47 jelenlevő lelkesen megfogadta, mindent elkövetnek annak érdekében, hogy Komárom városában is hirdesse a költő szobra: „A magyarság él, és a szerelem örök.”

Áprilisban már cikk jelent meg a Komáromi Lapokban a Nőegylet célkitűzéseiről.

Húsvétkor ünnepi koncertet szerveztek asszonyaink. Vendég Teleky Miklós orgonaművész Marosvásárhelyről. A bevétel fele, 3000 korona volt a gyűjtés kezdete.

Az újságcikkre reagálva a gimnázium diákjai értékes műsoros estet rendeztek a múzeumban, bevétel 2500 korona.

Példájukat követte színházunk neves művésze és barátja, zenés irodalmi estjük bevételével, 8000 koronával járultak hozzá a gyűjtéshez.

A Csemadok is bekapcsolódott a nemes munkába, perselyt helyeztek el a Madách Posonium könyvesboltjába, a színház előcsarnokába előadások idején, valamint az évszázad gyűléseken a gyűlésterembe.

A Nőegylet vezetősége kapcsolatot vett fel a híres erdélyi szobrászművésszel, Szervátiusz Tiborral, aki meghívásunkra

ellátogatott Komáromba. Felajánlotta, hogy ingyen megfaragja a Csokonai-szobrot, csak követ biztosítsunk számára. Ez maga volt a csoda. Sajnos,

rövidesen jött feleségétől egy levél, amely megerősítette a szomorú hírt, amit már tudtunk, hogy a művész beteg, nem tud dolgozni.

Pénzt kell szerezni. Egymás után írtuk a pályázatokat - eredménytelenül. Levelet küldtünk a debreceni önkormányzatnak: Csokonai Debrecen szület-

A tartalomból:

1 - 2. oldal:

Csokonairól mégegyszer

3. oldal:

Egy család életéből

4. oldal:

Emlékkockák

5. oldal:

Ajándék vakációra

6. oldal:

Eseménynaptár

7. oldal

Könyvajánló

8. oldal:

Hírdetések

Ekléziánk múltjából

te, segítsenek! Meghívtak bennünket városukba, nagy szeretettel fogadtak, és közölték velünk, hogy a képviselőtestület 3 millió forintot szavazott meg a szobor felállítására. Boldogan jöttünk haza. Ámde korai volt az öröm. Rövidesen jöttek az önkormányzati választások. Új lett a polgármester, új a képviselőtestület. Rövidesen levelet kaptunk tőlük - tudják, hogy az előző testület ígését illik betartani, sajnos, most nincs rá keret.

Ekkor már több magánszemélytől kaptunk anyagi támogatást, nemcsak Komáromból. A legnagyobb összeg 10 000 korona, a legkisebb 300 volt.

Megközelítőleg 80 000 korona jött így össze, amely a Csemadok számláján volt elhelyezve. De ez szoborra bizony kevés.

folytatás a 2. oldalon

A NŐEGYLET A CSOKONAI-SZOBORÉRT

Teltek-múltak az évek. 2002 februárjában megalakult városunkban a Pro Patria 2000 „non-profit” szervezet; ez jogi személy, amely anyagi javakat összpontosít céljainak elérésére. Céljai közé tartozik többek között a helyi szellemi értékek védelme és fejlődésének segítése.

Ez a Pro Patria tette lehetővé, hogy 2005 májusában talapzatára került a várva várt szobor - Darázs Rozália szobrászművész és Szabó László bronzöntő műve.

Május 19-én 17 órakor került sor a szobor ünnepélyes leplezésére. Előtte két nap, két éjjel zuhogott az eső, de az ünnepség előtt két órával elállt. Amikor ifj. Fazekas László gimnáziumi tanuló a szobor elé állva elszavalta "A reményhez" című gyönyörű Csokonai-verset, már szelíden kisütött a nap. Ezután a Pro Patria nevében Varga Ferenc, a Csemadok nevében Németh Éva mondott beszédet. Őket követte Kustyán Ilonának, a Selye János Gimnázium igazgatóhelyettesének szép és tartalmas beszéde Csokonai Vitéz Mihályról, különös tekintettel Komáromban töltött hónapjaira és a Lilla-versekre. A szobor körül álltak: a református gyülekezet - köztük a Nőegylet tagjai, a Pro Patria tagjai az Önkormányzat képviselői, a Csemadok vezetősége, a Magyar Nagykövetség képviselője és városunk számos polgára.

Mielőtt a szobor talapzatához odakerültek volna a nemzeti színű szalagokkal ékesített koszorúk, a Nőegylet elnöknője a következő szavakkal szólta a megjelentekhez:

Szeretve tisztelt jelenlevők, kedves komáromiak és nem komáromiak. Városunk Protestáns Nőegyletének közel 15 éves álma válik valóra ezen a szép májusi napon. 1990 márciusában, a 120 éves Nőegylet újjáalakulásakor határozták el tagjai, hogy minden tőlük telhetőt megtesznek annak érdekében, hogy Komáromban méltó szobra legyen Csokonai Vitéz Mihálynak. Hálás köszönet és megbecsülés mindenkinek, aki hozzájárult az álom valóra válásához. Komárom gazdagabb lett egy szép kicsi térrel, amely évtizedeken keresztül méltatlanul szemétdombként szolgált. Pedig ez a kis tér tanúja volt több mint 200 éve annak, mikor a nemzet nagy költője hónapokon át a város ezen pontján keresztül sietett a Tó utcai házba, a kedves és szép Vajda Juliskához, akivel együtt tervezték boldog jövőjüket. Hogy a terveknek milyen szomorú vége lett, azt hallottuk szeretett volt diákom és kolléganóm, Kustyán Ilonka beszédéből. Csodálatos dolog, hogy két fiatal ember tragédiájából - mint kagyló gyötrelmeiből az igazgyöngy - megszülettek a magyar irodalom gyöngyszemei, a szépséges Lilla-dalok.

Kedves komáromiak, többek között ezért is legyen mostantól fogva ez a kis tér minél gyakrabban sétáitok egyik kedves állomása. Gyertek ide, ti ezüsthajú barátaim, és miközben üldögéltek az ide helyezett padokon, ránéztek a költőre, talán gondolataitok elkalandoznak a messze múltba, amikor még ti is valakivel kéz a kézben sétáltatok az Erzsébet-szigeten, vagy boldog áhítattal néztetek a szemben ülő kedvesre a Nádor utcai cukrászda legfelsőbb szobácskájában, és szinte megakadt a dobos szelet a torkotokon a meghatottságtól, vagy talán eszetekbe jut egy esti fiakkerozás emléke a macskaköves komáromi utcákon, és halkán azt mondjátok: de szép volt!

Gyertek ide, ti is fiatal anyukák, apukák gyermekeitekkel, akik bizonyára megkérdezik: ki ez a szomorú bácsi? Mondjátok el nekik, ki volt Vitéz és Lilla, közben csöpögtessétek buksi fejecskéikbe az irodalom, a költészet iránti érdeklődést, szeretetet. Drága kincsekkel ajándékozzátok meg őket.

És ti, szépséges fiataljaink, miközben egymást átkarolva andalogtok a Vág partja felé, álljatok meg itt egy pillanatra, csendben megfogadva, hogy ti nem engeditek szerelmeitek tönkretenni. Alakuljon az át szeretetté, mely aranyfedezete a boldog családi életnek.

Nem lehet e kis térről beszélni és meg nem említeni egy 60 évvel ezelőtt történt eseményt. Állt itt a szobor háta mögött egy szép családi ház. Ebben a házban lakott egy komáromi magyar tanító kedves szép családjával. A borzalmas háború egy eszeveszett fegyvere a saját kertjében ölte meg a jóságos tanító mestert. Ha most mint a mesében, hipp-hopp itt állna a ház, és szobája ablakán kitekintene Banai Tóth Pál tanító úr, bizonyára nagyon örülne, hogy az ő ablakai előtt áll gondolataiba merülve nemzete nagy költője. Van hát immár Csokonainak szobra Komáromban, és ez azt bizonyítja, hogy itt olyan magyarok élnek, akiknek drága érték nemzetük kulturális hagyománya.

Hirdesse mostantól ez a szobor a hűségnek és mindenkinek felett a szeretetnek a fontosságát életünkben. Azét a szeretetét, melyet így fogalmazott meg csodálatos örök érvényű himnuszában 2000 évvel ezelőtt Pál apostol:

Ha embereknek vagy angyaloknak nyelvén szólok is, szeretet pedig nincsen énbennem, olyanná lettem, mint a zengő érc vagy pengő cimbalom.

És ha jövődőt tudok is mondani, és minden titkot és minden tudományt ismerek is, és ha egész hitem van is úgyannyira, hogy hegyeket mozdíthatok ki helyükről, szeretet pedig nincsen én bennem, semmi vagyok.

És ha vagyonomat mind felétem is, és ha testemet tűzre adom is, szeretet pedig nincsen énbennem, semmi hasznom abból.

A szeretet hosszútűrő, kegyes; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel.

Nem cselekszik éktelenül, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a gonoszt, nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hiszen, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem fogy.

Végül most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek közül legnagyobb a szeretet.

szerk.

BEMUTATKOZIK EGY CSALÁD

„Minden család egy pompás virágkehely Isten színes virágoskertjében. Azért is szép, mert Te benne vagy, Uram.“

(Simon András)

Manapság egyre inkább csökken a gyerekvállalási kedv a házaspárok körében. Növekszik azon emberek száma, akik félnek belevágni a családalapításba a kedvező anyagi feltételek biztosítása nélkül. A gyereknevelés pénzbe kerül, több gyerek esetén pedig még több a kiadás. Éppen

ezért nagyon sokan úgy vélekednek, hogy vállalnak egy vagy legfeljebb két gyereket, azoknak aztán megadnak mindent, biztosítják nekik a boldog gyerekkort, az élethez szükséges feltételeket.

Tudjuk, hogy a gyermek Isten ajándéka. Gál Árpádot és Máriát ötször ajándékozta meg vele: Lóránt (20), Laura (17), András (5), Annamária (3) és János Márk a legfiatalabb, tavaly novemberben született. Öt gyerek - külön értékek, külön lelki világ, külön igények... Alkalmam volt beszélgetni a szülőikkel, elsőként a véleményükről kérdeztem őket a manapság kialakult helyzettel kapcsolatban, illetve megkérdeztem, hogy ők már házasságuk kezdete óta tervezték-e a sok gyereket.

Mária: 1996-ban találkoztam Jézussal. Egészen addig én is két gyereket terveztem. Aztán jött a fordulat, az Úr döntése, ez tükröződik a gyerekek közti korkülönbségen is.

Árpád: Mi az, amit az ember biztosítani tud gyermekei számára, hogy boldogok legyenek? Lehet, hogy a nevelésben anyagilag megad neki mindent, de Jézus nélkül valami biztos, hogy kicsúszik a kezéből. Ez nehéz, mert van, hogy az ember megtesz mindent, de a gyerek mégse boldog. Jézus nélkül a kettőt nehéz összehozni. Igen, több gyerek drágább, de amire igazán szükségünk van, azt az Úr úgymint megadja. Lehet, hogy kicsit később, kicsit másképp, de megadja.

Hogy történik a munkamegosztás a gyereknevelésben? Mi például az apa feladata?

Mária: Nem szabjuk meg, hogy ki mit csináljon. Én ezt magamra vállaltam, de a férjem mindig tudja, hogy mikor hol van szükség a segítségére. Természetesen Laura sokat segít. Nem tudom már, mikor vasaltam utoljára, Laura mindig elvégzi helyettem.

Valószínűleg nem egyszerű a megélhetés. Hogy oldják meg pl. a gyerekek ruházását?

Mária: Ezzel nincs probléma, mert nagyon sok ruhaneműt kapunk, mi nem igazán vásárolunk. Inkább csak a nagyobbaknak, hiszen ők már igényesebbek.

Árpád: Inkább az ételre megy el a pénz nagy része, mivel nem egyszerű beosztani hét ember számára.

Mária: A férjem keresetéből élünk, ehhez kapjuk az anyaságit és a családi pótlékot. Nem valami sok, de panaszra nincs okunk. Két év múlva pedig, ha nem kapunk az Úrtól újabb gyereket, én is elkezdhetek dolgozni, úgyhogy szerintem egész jól fogunk állni. Lassan Lóránt kirepül a családi fészekből, így ő már magára fog keresni. Nem olyan borzasztó a helyzet.

Fel kellett adni azért valamit, hogy teljes figyelmüket a gyerekekre tudják fordítani?

Mária: A személyes óhajokat mindenképpen. De ezeket az Úr úgymint kipótolja. Például megtörtént, hogy szerettünk volna a férjemmel este színházba menni, de aztán úgy oldottuk meg, hogy elmentünk egy délelőtti előadásra, közösen a gyerekekkel.

Árpád: Oda megyünk, ahová a gyerekek akarnak; azt csináljuk, amit ők szeretnének. Nekik élünk, hozzájuk alkalmazkodunk. Az esték is velük telnek, olvasással, mesenézéssel.

Árpád, munka után hazaérve marad elegendő energiája a családra? Vagy éppen belőlük meríti azt?

Árpád: Műszaki kocsiszívgátlóként dolgozom a vasútnál. A munkaidőm nagyon kedvező, hiszen minden ötödik napon vagyok csak nappalos, így sokat lehetek a családommal, sokat vagyok otthon. Bár igaz, hogy éjjeli műszak után végigalszom a délelőtti, de ez különösen szükséges három piciny gyereknél.

Szoktak szervezni családi programokat? Hogyan oldják meg az utazást egy autóval?

Árpád: Ez addig nem volt probléma, amíg nem korlátozták a gyerekek utaztatását. Most bizony gondot okoz, ráadásul lerobbant az autónk, így most autóvásárlás előtt állunk.

Mária: Sokat gondolkozunk, hogy egy autót vegyünk, ami nagy, s mind elférünk benne. Vagy pedig két kisebbet, Lóránt úgymint lassan külön utakra evez.

Árpád: Nagyon szeretünk együtt utazni, kirándulni. Ha van rá mód, még vásárolni is együtt megyünk. Minden évben részt veszünk a Tátrában a csendeshéten, de szoktunk járni egynapos kirándulásokra is, pl. A Balatonra, Bábolnára a lovasnapokra. Elég sokat kirándulunk, a nagyszülők is falun laknak.

Laura és Lóránt már önállóak. Lóránt éppen most érettségizett...

Árpád: Így van, velük természetesen nincs annyi gond, mint a picikkel, de ők is igénylik az odafigyelést, főleg a beszélgetéseket. Szerencsére **folytatás a 4. oldalon**

E m l é k k o c k á k

az egykori Komáromi Református Koedukációs Tanítóképző Intézet életéből

Ez év szeptember 1-jén lesz hetven éve annak, hogy a komáromi ősi Kollégium falai között - ahol Komárom született, Jókai Mór világhírű regényíró is tanult gyerekkorában - megkezdte működését a fenti tanítóképző.

Egyházunk történetéből tudjuk, hogy a komáromi Egyházközségnek mindig voltak és vannak hívei, elkötelezett és áldozatkész vezetői, de hívei is, ún. „nagyjai”, akik azon munkálkodtak, hogy kitűzött céljait Isten segítségével megvalósítsák.

A tanítóképző elindításával nemcsak a komáromi, hanem a Felvidék valamennyi magyar református egyházközségének is hő álma teljesült.

A kitűzött cél az volt, hogy a jelen és jövő magyar diáksága az előírt tantárgyak mellett hathatós hitbeli és erkölcsi nevelésben részesüljön. Ugyanis keleten és Kárpátalján (volt Ruszinszkó) és ezek peremvidékein elsősorban sok református család élt - és ma is él -, akiknek sem templomuk, sem lelkészük nem volt, és ilyenképpen a vallási nevelést is az itt képzett kántortanítók végezték volna.

A meghirdetett felvételi vizsgára Pozsonytól Kárpátalja legmesszebbben fekvő községeiből is - mint Huszt, Visk - 120 fiatal jelentkezett, akiknek céljuk volt kinevelni a hitüket és magyar nemzetüket erősítő és fenntartó generáció tagjait.

Mint egyházi tanítóképzőben, melynek célja kántortanítók képzése volt, a felvételi vizsgákat szigorú szabályokhoz kötötték. A szülők feddhetetlen élete, kitűnő iskolai vég bizonyítvány, kitűnő zenei hallás, bibliai alapismeretek, valamint az egyházi énekek (zsoltár, halleluja) bő ismerete.

A sűrű szitán negyven vizsgázó jutott keresztül, akiknél eleve megvolt a feltétel, hogy a tanulmányaikat be is fejezik, és ismereteiket a tanításban kamatoztatni is fogják.

Az anyagiak terén nem volt rózsás a helyzet, mert az első években állami támogatás nélkül működött a tanítóképző, azonban hála Istennek, akkor még Komárom és környéke jómódú református gazdatársadalommal rendelkezett, akik természetbeni és pénzbeli adományokkal segítettek a tanítóképző működését.

A II. világháború befejezéséig egyházközségünk elég nagy lélekszámú volt, akik között több jómódú is akadt, akik szintén anyagilag hozzájárultak a kiadások fedezéséhez. Sőt a templomi perselyekben is voltak erre a célra névtelen adakozások.

Mivel a hallgatók zöme keletről és Kárpátaljáról (Ruszinszkó) származott, a hívők a szeretet munkáját velük szemben úgy gyako-

rolták, hogy a vasár- és ünnepnapokon - de sokszor hétköznap is - meghívták őket egy kis jó házikosztra, ugyanis a hosszú út miatt csak karácsonyra tudtak hazautazni.

Mint jövőre kántortanítóknak, az egyik főtantárgy a zeneoktatás volt (hegedű, harmónium, orgona), és azok, akik nem tudtak egyik hangszeren sem játszani, elég nehéz helyzetben voltak.

Miután szüleim nagyon szerették az ifjúságot, nővéremmel - aki szintén ebben a csoportban volt - gyakran jöttek hozzánk iskolatársai, hogy otthon gyakorolják a hegedűt. Az egyházi énekek mellett begyakorolták az előírt Magyar Hiszekegyet: Hiszek egy Istenben, hiszek egy hazában ... és a Rákóczi-indulót. Ilyképpen megtanulta az egész család mindkét zeneművet szöveggestül, dal-lamostul. Ekkor tudtuk meg, hogy a híres és gyönyörű Rákóczi-indulót nem magyar zeneszerző szerelte, hanem francia, Berlioz, aki ezzel pályázatot nyert.

Lassan elmúlt az 5 tanulmányi év, és 1940 tavaszán megszerzték a képesítést: 43 boldog kántortanító. Mindegyiknek sikerült elhelyezkednie lakóhelyéhez közel. Sőt többen községi és állami iskolákban is elhelyezkedtek, mert az igazgatók nagyon jól tudták, hogy egyházi tanítóképzőkből minden tekintetben jól képzett tanítókat kapnak.

A képesítés utáni búcsún megfogadták, hogy állandó összeköttetésben lesznek mind egymással, mind a tanáraikkal, akikől kitűnő képesítést kaptak egy életre.

Közben megbolydult a világ, a 10 évenkénti találkozókból semmi sem lett. A háborús szelek mindig közelebb és közelebb fúj-tak, sőt a legtöbbjük lakóhelyére is elért.

Sajnos, a háború befejezése sem hozott semmi jót. Határok tolódtak jobbra és balra. A magyar nemzetiségűek kollektív bűnösökké váltak. Elvesztették az állampolgárságukat és vele együtt az állásukat. Sokakat Csehországba telepítettek, majd jött 1947-ben a „lakosságcsere”.

(Folytatás a következő számban)
ö.zv. Petőcz Kálmánné

Bemutatkozik egy család

nagyon nyitottak, szeretik átbeszélni mindennapjukat.

Mária: Persze azért előfordul, hogy az ember kiborul valami velük kapcsolatos probléma miatt, de néha elgondolkodom azon, vajon milyen lenne az életünk Jézus nélkül, és milyen lenne gyerekek nélkül.

Árpád: András és Annamária szeptembertől kezdenek majd oviba járni. András már mehetett volna, de mivel Jánossal sokat kell még foglalkozni, Annamária unatkozott volna András nélkül, ezért így oldottuk meg.

Mik a jövőbeli tervek? Esetleg újabb baba?

Mária: Ezt teljesen az Úrra bízunk, az ő kezében van.

Árpád: Van egy olyan Ige: „A szél arra fúj, amerre akar.” Az ember nem tudja, mi vár rá, mi lesz vele a jövőben. Lóránt is és Laura is készül egyetemre. Meglátjuk, mi lesz Isten akarata.

Tompa Gabriella

Ajándék vakációra

Ami a szem előtt van

Kis történet kedves embereknek! Két utazó angyal megállt, hogy az éjszakát egy tehetős család házában töltsék el. A család udvariatlan volt, és megtagadta az angyaloktól, hogy a nagy ház vendégszobájában pihenjék ki magukat. Ehelyett egy picike helyet kaptak a hideg pincében. Amikor kinyújtóztak a kemény padlón, az idősebb angyal meglátott egy lyukat a falon, és kijavította azt. Amikor a fiatalabb angyal kérdezte, miért, az idősebb angyal így felelt: **„A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak.”** A következő éjjel mindketten egy nagyon szegény, de vendégszerető paraszt és felesége házában pihentek. Miután azok azt a kevés ételt is megosztották velük, amijük volt, átengedték az angyaloknak az ágyukat, ahol ők jót aludtak. Amikor a következő napon a nap felkelt, az angyalok könnyek között találták a parasztot és a feleségét. Az egyetlen tehenük, amelynek a teje az egyedüli bevételük volt, holtan feküdt a mezőn. A fiatal angyal dühös lett, és kérdezte az idősebbet, hogyan hagyhatta, hogy ez megtörténjen. Az első embernek mindene megvolt, mégis segítéssel neki, vádolta. A második családnak kevese volt, és hagyta, hogy elpusztuljon a tehenük. **„A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak - mondta ismét az idősebb angyal.** - Amikor a nagyház

hideg pincéjében pihentünk, észrevettem, hogy a falon lévő lyukban arany van. Mivel a tulajdonos olyan mohó volt, és nem akarta megosztani szerencsés sorsát, betapasztottam a falat, hogy ne találhassa meg. Amikor az utolsó éjszaka a paraszt ágyában aludtunk, jött a halál angyala, hogy elvigye a feleségét. Helyette odaadtam a tehenet. **A dolgok nem mindig azok, aminek látszanak.”** Néha pontosan az a jó, ami történt, csak a dolgok nem annak mutatkoznak, aminek kellene. Ha bízol, csupán arra kell hagyatkoznod, hogy minden eredménynek megvan az előnye. Amíg nem telik el egy kis idő, ezt nem veszed észre.... Néhány ember eljön az életünkbe, és gyorsan elmegy... Néhány ember barát lesz és marad egy kicsit... gyönyörű nyomokat hátrahagyva a szívünkön ...

Noé és a peca...

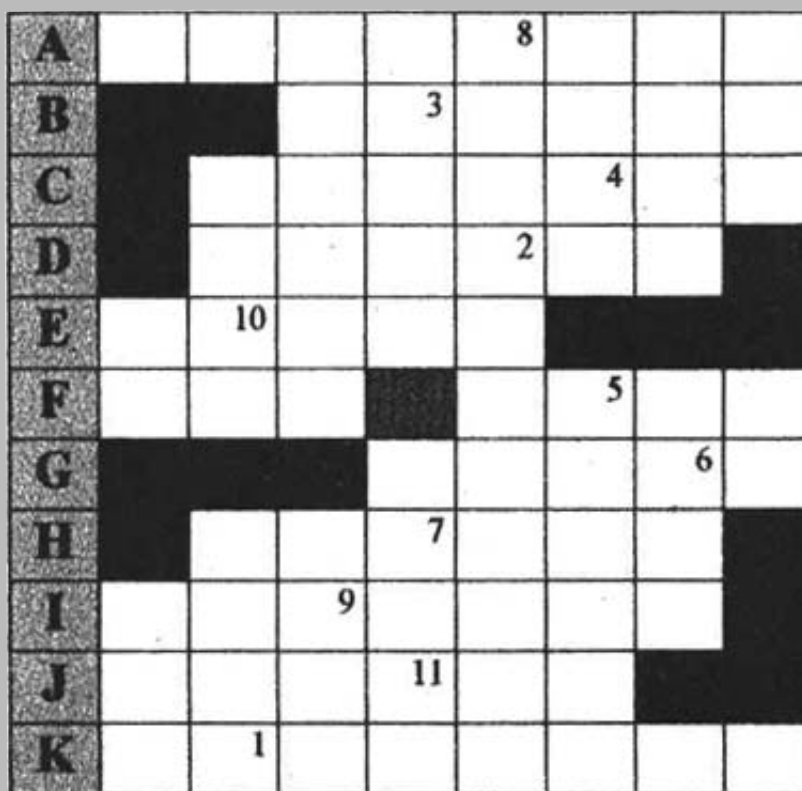
- Miért nem pecázott Noé, amíg a bárkában kellett lennie?
- Azért, mert csak két gilisztája volt.

Zsenik egy amatőrrel szemben

Zsenik építették a Titanicot... és egy amatőr a bárkát...
1Kor 1,27-28

Teremtő Atyánk szeretetének jele, melyet minden teremtménye megtagadhat!

- A - Itt született a Megváltó.
- B - Isten küldötte.
- C - A gonosz király.
- D - A király szolgálja.
- E - Isten Fia.
- F - Mind meghalt, aki ennyi éves volt.
- G - József felesége.
- H - Ezen át menekült a szent család a király haragja elől.
- I - Nagy tudású emberek, akik idegen országból érkeztek Izraelbe.
- J - Foglalkozása szerint ács volt.
- K - A menedéket adó ország neve.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11

Megfejtés:

Az elmúlt hónapok eseményei

Március 23-24.

Gyülekezetünkben karácsonykor adtunk lehetőséget annak a kezdeményezésnek, hogy könyvvásár keretében ki-kki megvásárolhassa a számára legmegfelelőbb olvasmányt. Ennek az alkalomnak sikerén felbuzdulva meghirdettük a húsvéti könyvvásárt is. Gyülekezetünk tagjai ezt a lehetőséget is kihasználták, és sokan vásároltak nemcsak könyvet, hanem hanghordozókat, képeslapokat és Bibliákat. Ahogy karácsonykor, úgy a nagyhét napjaiban is Rácz Zoltán biztosította számunkra az egyre bővülő kínálatot. Köszönet érte!

Március 31-április 3.

A konfirmáló fiatalokkal töltöttünk el egy hétvégét Alistálban, a gyülekezeti házban. Ez az évről évre ismétlődő alkalom nagyon fontos. Sokat beszélgetünk a hitvallástétel jelentőségéről; az egyházba, gyülekezetbe való betagozódás fontosságáról, és a keresztségről, úrvacsoráról. Előtérbe kerül a pálya és a párválasztás kérdése is. Sokat játszunk, és a sportolásra is van lehetőség. Az ez évi csoport nagyon lelkiismeretes, hiszen a 21 konfirmáló fiatal közül 20-an részt vettek ezen az alkalmon. Reméljük, az elvetett mag idejében meghozza gyümölcsét!

Április 3.

Gyülekezetünkbe látogatott a canonica vizitatio alkalmával nt. Rácz Elemér marcelházi és nt. Dobay Sándor dunamosi lelkipásztor. Az esti istentisztelet után presbiteri gyűlés volt, amelyen sor került az elmúlt esztendő lelki és fizikai munkáinak értékelésére.

Április 10.

Ezen a napon a Felvidék sok református gyülekezetében szolgált magyarországi református lelkész. A Magyarországi Református Egyház lelkészeinek az elcsatolt területekre való kiküldésével szeretne volna kifejezni együttérzését a december 5-i népszavazással kapcsolatban. A délelőtti istentiszteleten Igét hirdetett Soós Szilárd mocsai lelkipásztor.

Április 17.

A hitvallástételre készülő fiatalok jöttek össze délután 3 órákor. Az igei bevezető után kimentünk a futballpályára, ahol fociztunk és métáztunk. Jó alkalmak ezek a közösségformálásra.

Április 18.

Ezen a napon kezdték meg asszonytestvéreink négynapos munkájukat, amikor a templomi ülőpárnák egy részének kicserélésére került sor. A nem egyszerű munkába sokan bekapcsolódtak, sőt olyan nagy volt a segíteni akarás, hogy néhány asszonynak már nem is jutott munka. Köszönet az odaszánt erőért és időért, a dicsőség pedig az Istené!

Április 28.

A csütörtök esti istentisztelet előtt volt a konfirmandusok vizsgája a presbiterek, szülők és nagyszülők jelenlétében. A

gyerekek nagyon izgultak, de feleleteik megfelelőek voltak. Kár, hogy a presbiterek nem voltak többen.

Május 1.

Az anyákra, nagymamákra gondoltunk ezen a szép napon. Rendhagyó istentiszteletünket gazdagította Szuri András, aki Mécs László versét mondta el, és Hupka Adrián, akinek szavalatával József Attilára is emlékeztünk. Meghatottságunkat mélyítette a Fekete család gyönyörű muzsikálásával.

Május 8.

Ünnepi istentisztelet keretében konfirmációra került sor. 21

fiatal testvérünk tett hitvallást.

Május 19.

A nőegylet kezdeményezésének és hosszú éveken át tartó gyűjtésének eredményeként 17 órákor felavattuk a Csokonai-szobrot.

Május 22.

A Zsinati Tanács határozata alapján a délelőtti istentisztelet perselypénzét az egyházi zene támogatására különítettük el. Az összeget, 6435,50 Sk-t átutaltuk az egyházmegyénk folyószámlájára.

Május 28.

Szombat délután 14 órákor vette kezdetét a Keresztyén Zenekarok IV. Találkozója a Tiszti pavilon szabadtéri színpadán. Nagy érdeklődés kísérte a fellépő együttesek játékát. Gyülekezetünket a Kezek képviselték, nagy sikerrel. Isten áldja meg a Kezek kezeit és ajkait, hogy mindig az Ő dicsőségére és a mi örömünkre muzsikáljanak.

Június 4.

Fiataljaink a FIRESZ sportnapon vettek részt Kamocsán. Az egész napos rendezvény jó lehetőség a találkozásra más gyülekezetek fiataljaival is. A szervezőknek legyen továbbra is elég erejük és kitartásuk, mert fontosak ezek a havonként megszervezett alkalmak. Nemcsak egyházmegyénk fiataljait mozgatják, hanem felpezsdítik gyülekezeteink életét is, hiszen ezeknek a találkozásoknak mindig más és más gyülekezet ad otthont.

Június 10.

Hagyományos jótékonyági koncertünket tartottuk a Timóteus-ház javára. Az estnek a Művészeti Alapiskola adott otthont; és Nánássy Ildikó, az iskola tanára, gyülekezetünk tagja szervezte meg. Felléptek a zeneiskola

diákjai, valamint a Selye János Egyetem teológusai. A jelenlévők 18 500 Sk-val támogatták a Timóteus-ház újjáépítését. Köszönjük az adományokat az Élő Víz pénzalap, valamint a Timóteus non profit szervezet nevében.

Június 12.

Gyülekezetünk 35 tagja meglátogatta testvérgyülekezetünket Pápán. Az egész napos kiránduláson közös úrvacsorai istentiszteleten vettünk részt, melyen lelkipásztorunk, ft. Fazekas László püspökhelyettes hirdette az Igét. A családknál elfogyasztott ebéd után megnéztük a város nevezetességeit, és este jókedvűen érkeztünk haza. Sokunkban megfogalmazódott: jó lenne több ilyen alkalom!

Könyvfigyelő

Peres Imre: Rövid bevezetés az Újszövetségbe

Márk evangélium a legősibb evangéliumként tartjuk nyilván. Márk talán zsidó származású hellénista keresztyén lehetett, aki a pogányok közti misszió zsenge gyümölcse volt. Könyvében nagyobb hangsúly kerül egyrészt Jézus cselekvésére mint szavára, másrészt rejtetten ugyan, de gyakran előbukkan messiási titka, amelyet tompít és titkol.

Máté evangéliumának olvasói zsidók voltak, erre határozottan utal az

evangélium teljesen zsidó stílusa, Ószövetségre való gyakori hivatkozása.

Lukács pogánykeresztyén környezetének szánja az evangéliumot. Alaptónusa: Jézus Krisztus megmentő szeretete az elveszett, elkallódott, lenézett iránt.

János fő törekvése volt: megmutatni Jézus szívét, és azt, amit csak hit által láthatunk Jézusnál.

Dr. Peres Imre: Rövid bevezetés az Újszövetségbe

című könyvében az evangélisták mellett természetesen bemutatja Pál apostol életét, leveleinek címetzettjeit is, a gyülekezeteket; útbaigazítást nyújt a pásztori levelekhez és az Újszövetség egyéb könyveinek olvasásához is. Megtudhatjuk

KERESZTSÉGBEN RÉSZESÜLTEK:**Április:**

Dalma és Zsolt - Szabó Zsolt ref. mérnök és Csekes Erika ref. mérnök gyermekei

Zsóka Elvira - Máté Tamás róm. kat. festő és Bölsceki Elvira ref. tanítónő gyermeke

Május:

Michelle - Kotrady Tibor és Bódy Angéla ref. adminisztrátor gyermeke

Vivien - Sebedovszky Miroslav róm. kat. munkás és Szeverényi Ivett ref. hivatalnoknő gyermeke

Gábor - néh. Molnár Péter ref. munkás és Haris Zsuzsanna ref. hivatalnoknő gyermeke

HITVALLÁST TETTEK:

Balogh Péter, Baráth Kinga, Becke Enikő, Benčík Nikolett, Édes Gergő, Fazekas Lilla, Győri Péter, Horváth Márta, Keszegh Júlia, Kovács Zsolt, Magyarics Andrea, Mátyás András, Méri András, Molnár Gábor, Nagy Ádám, Nagy Krisztina, Öllős Géza, Sebedovszky Vivien, Szalay Réka, Szuri András, Vetter Judit

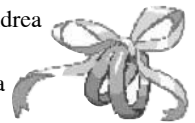
HÁZASSÁGOT KÖTÖTTEK:

Május:

Melicher Károly róm. kat. rendőr és Téglás Andrea ref. tanítónő

Kajan Péter ref. hivatalnok és Kocsis Denisza ref. elárúsítónő

Megyeri Péter róm. kat. rendőr és Fülöpp Éva ref. szociális munkás Kása Szilárd pénzügyi ellenőr és Slančík Mónika ref. titkárnő

ELTÁVOZTAK E FÖLDI LÉTBŐL:**Április:**

Batta Zsófia 6 hetesen, Varga András 51 évesen,

Május:

Čehovič Jánosné Pati Nagy Etel 83 évesen, Németh

Dezsőné Szigethy Krisztina 88 évesen, Boross Fernencé

Ármos Erzsébet 56 évesen, özv. Lavó Józsefné Tóth Irma 77 évesen,

Június:

Nagy Károly 81 évesen, Kacz Lászlóné Juhász Edit 73 évesen, özv. Juhász Sándorné Kecskés Angéla 78 évesen

belőle, mikor keletkezett, milyen nehézségekkel küzdött egy-egy gyülekezet, melyik volt az, amelyik már Pál előtt is létezett; hol dívtak leginkább a tévtanítások; ki adott szállást a keresztyéneknek; és még sok egyebet. A könyv valóban „rövid bevezetés” az Újszövetségbe: nem vaskos bibliamagyarázat, nem is pusztán történelem, mégis olyan alapvető ismeretek gyűjteménye, melyek elengedhetetlenek a helyes értelmezéshez. Terjedelme, egyszerű stílusa által minden érdeklődő számára hasznos olvasmány lehet.

A könyv a Selye János Egyetemen, valamint a teológiai könyvtárban vásárolható meg.

Szalay Cecília

Terveink:

Június

26. A földrengésre való emlékezés 12.00 órai istentiszteleten
Kis Tükör 2005/2

Július

7–12. Ifjúsági tábor, Martos, Feszty-park
28– augusztus 2. Tinitábor, Martos, Feszty-park

Augusztus

22–27. Gyerektábor, Virt
27–31. Bűnbánati hét

Szeptember

1–3. Bűnbánati hét
4. Újkenyérért való hálaadás - úrvacsora
11. Tanévnyitó
19–25. Hitépítő evangelizáció (Uwe-Martin Schmidt)

Október

2. Kis Tükör 2005/3.

NYÁRI TÁBORAINK:

IFJÚSÁGI TÁBOR

(Konfirmáció utáni korosztály)

Időpont: július 7–12.

Helyszín: Martos, Feszty-park

Részvételi díj: 1 200,- korona/fő

Előleg: 500,-Sk.

Jelentkezni lehet a lelkeszi hivatalban, július 1-ig !

TINITÁBOR

(fiatalok, akik a 2004/2005-ös tanévben 8.-9. osztályba jártak)

Időpont: július 28-augusztus 2.

Helyszín: Martos, Feszty-park

Részvételi díj: 1 200,- korona/fő

Előleg: 500,-Sk

Jelentkezni lehet a lelkeszi hivatalban, július 15-ig!

Kedves Tinik és Ifik! Ha valamelyiketeknek nem felel meg az adott időpont, a másik tábor is nyitott előttetek. Nem kell félni a másik korosztálytól, hiszen korban nem álltok messze egymástól!

GYERMEKTÁBOR

(a 2004/2005-ös tanévben 1.– 7. osztályba járt tanulók)

Időpont: augusztus 22–27.

Helyszín: Virt

Részvételi díj: 1 300,- korona/fő

Előleg: 500,-Sk

Jelentkezni lehet a lelkeszi hivatalban, július 31-ig!

Minden gyermeket és fiatalt szeretettel várunk!

Eklézsiánk múltjából

Sorozatunk előző számában bemutattam a templomépítő Péczeli Józsefet, aki egyúttal gyülekezetünk első törvényesen megválasztott lelkésze volt. Prédikátori és írói nagysága azonban megköveteli, hogy személyével mélyebben foglalkozzunk.

Péczeli József Putnokon született 1750-ben. Édesapja, Imre szintén református lelkész volt. Édesanyja Konok Sára. Tanulmányait Debrecenben, Lipcsében, Jénában, Bernben és Genfben folytatta. Szellemi kiválóságát hűen tükrözi a genfi egyetemen kiállított elbocsátó bizonyítványa: „Nem olyan volt ő, mint valamely közönséges tanuló, hanem mint a sokféle tudományok által szembetűnő férfiú... Mindnyájan csodáltuk tehetségét.... Hazánkbelieknek valóságos ösztökélője volt, s maguk is szégyellték, hogy nem versenyezhettek vele, hanem még nem is követhették őt.“

Bár több egyetemen is marasztalták, mégis a komáromi eklézsia meghívásának tett eleget. 1783. szeptember 30-án érkezett Komáromba, hivatalát október 5-én foglalta el. Együtt jött vele Mindszenti Sámuel is - szintén meghívásra. Fizetésük egy esztendőre 100-100 körmői arany volt.

Péczeli Komáromban megszervezte a Tudós Társaságot, és megalapította annak folyóiratát, a Mindenest Gyűjteményt, amely Magyarország első tudományos ismeretterjesztő periodikája lett. Mindezt alig tíz esztendő alatt. Róla valóban elmondhatjuk, hogy elégett a munkában. Joggal írta róla Kazinczy Ferenc: „Nem a legszebb, de a legnagyobb fényben Péczeli ragyoga köztünk, a hőslélekű férfi nem gondola nevével, melynek képzelhetetlen sietéssel írkált könyvei által nem ígérhete tartósságot, nem gondola erszényével, nem gondola életével, mindenét áldozatba hozá az ügynek, eléggé megjutalmazva, ha ő vesz is, csak ez gyarapodjék.“ Szerkesztői munkája mellett jelentős irodalmi alkotások is őrzik emlékét. 1784-től lázas igyekezettel fordított a nyugati nyelvekből: Bessenyei György példáját követve, a világirodalom híres alkotásaival kívánta gazdagítani a magyar irodalmat. Mint a modern francia irodalom ismerője, az ún. franciás iránynak lett képviselője. Mivel a testőrírók ekkorra már szétszéledtek Bécsből, ennek a műfajnak egy időre Komárom lett a központja. Lefordította Voltaire híres eposzát, a vallási türelmet hirdető Henriade-ot, Magyar Henrias címmel. Angolból a Young Éjtszakái és Hervey sírhalmi és elmélkedései című műveket fordította. Önálló műve Haszonnal mulattató mesék című alkotása, kiegészítve La Fontaine oktató meséivel.

Bámulatos fordítói készségéről írta Kazinczy: „Neki lefordítani valamit, annyiba került, mint másnak papirosról papirosra leírni. Dolgozása oly sietéssel, és még az ő idejében, mázolás volt; de még akkor a mázolás nem nézeték mázolásnak, s ez a mázolás olvasásra csalogatá az oly olvasókat, a kinknél a jó dolgozás volt volna mázolás.“ Végezetül, mint névnapi köszöntőt, hallgassuk meg Fejér György pozsonyi papnövendék versét, amely a Hadi és Más Nevezetes Történetek című lapban jelent meg:

Egy oly nagy hazafit keresnék széltében,
Kinek egész haza tapsol örömeiben...
S elfáradhatatlan példás munkássága...
Péztelié lenne az arany alma ága.

PhDr. Szénássy Zoltán